

THE

உதிதானை—MORNING STAR.

VOLUME VII. 1847.

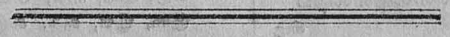
Published Semi-monthly, at one shilling a Quarter:

DEVOTED TO

EDUCATION, LITERATURE, AND RELIGION:

CONTAINING ALSO A BRIEF

SUMMARY OF IMPORTANT NEWS.

JAFFNA:

PUBLISHED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

INDEX.

<p>A</p> <p>Abolishment of Suttee 20</p> <p>Abolition of forced labour 76</p> <p>Absurdities of caste 87, 91, 95</p> <p>Accuracy of the Bible 27</p> <p>A convert from Romanism 97</p> <p>Admission to the church 7, 35, 63</p> <p>Advantages of Teetotalism 63</p> <p>Agency of Science 95</p> <p>A good story 24</p> <p>American Madura Mission 39</p> <p>A pleasant story 4</p> <p>Application of science to surgery 19</p> <p>Arrival of Bishop Wilson 4</p> <p>A word of exhortation 2</p> <p>A word to mothers 59</p> <p>B</p> <p>Baptism of native converts 7</p> <p>Benefits of Christian Missions 19</p> <p>Bible distribution in France 31</p> <p>Bible in France 31</p> <p>Bible or no Bible 33</p> <p>Bible the basis of education 91</p> <p>Bishopric of Jerusalem 83</p> <p>Boy with a short memory 8</p> <p>Brother Jonathan 68</p> <p>C</p> <p>Capital punishment 75</p> <p>Change effected by Christianity 19</p> <p>Christian education 51</p> <p>Christianity above controversy 47</p> <p>Chunam 39</p> <p>Claims of the Gospel 67</p> <p>Clergyman and the sceptic 87</p> <p>Clerical Pun 63</p> <p>Confession of faith in Christianity 15</p> <p>Constant miracles 67</p> <p>Converted Greenlander 75</p> <p>Custom House annoyances 20</p> <p>D</p> <p>Dancing 47</p> <p>Death of Dr. Armstrong 11</p> <p>“ of Rajah of Travancore 11</p> <p>“ of Rev. S. G. Whittelsey 23</p> <p>“ of Rev. James Wallace 35</p> <p>“ of Cadgamer Sinnatamby 40</p> <p>“ of a Parsee scholar 76</p> <p>“ of Parkeanarderpilly 94</p> <p>“ from careless use of fire-arms 3</p> <p>Degradation of the Hindus 67</p> <p>Dr. Green and the Natives 90</p> <p>Doing good 83</p> <p>Drunkards reformed 3</p>	<p>E</p> <p>Economy of Human life 48, 52, 56, 60, 65, 72, 76, 84</p> <p>Encouragement to pious wives 83</p> <p>European monarchs 85</p> <p>Evil tendencies of the age 91</p> <p>Example for teachers 71</p> <p>Excuses of the sinner answered 67</p> <p>Extraordinary efforts of the Bible Society 3</p> <p>F</p> <p>Fees for church services 11</p> <p>Free masonry 83</p> <p>Fruit of Popery 47</p> <p>Fullness of Christ 27</p> <p>G</p> <p>Giving doth not impoverish 15</p> <p>Good advice 91</p> <p>H</p> <p>Honest boy 75</p> <p>Hostility of the Hindus to Christian Mis- sions 80</p> <p>Household laws of Henry VIII. 35</p> <p>How much shall I give. &c. 19</p> <p>How to deal with slander 23</p> <p>I</p> <p>Immense amount of crime 12</p> <p>Immoral influence of the confessional 38</p> <p>Immorality of heathenism 91</p> <p>Immorality of the Catholic Clergy 87</p> <p>Impressions of America 59, 63, 67</p> <p>Incongruity of the manners and customs of the Hindus 75</p> <p>Independence of character 55</p> <p>Indian and the wolf 67</p> <p>Influence of railways 15</p> <p>“ of roads 87</p> <p>“ of Romanism, &c. 95</p> <p>“ of wordly society 59</p> <p>Intemperance 23</p> <p>Intemperance among the Tamils 67</p> <p>Intemperance, ravages of 43</p> <p>Interesting movement in New York 63</p> <p>J</p> <p>Jaffna Auxiliary Bible Society 16</p> <p>“ Friend-in-need Society 7</p> <p>“ Missionary alliance 3, 11, 20, 27, 35, 44</p> <p>“ Police Court 11</p> <p>“ Post Office Regulations 3</p> <p>“ Religious Tract Society 20</p> <p>Jesting with Scriptures 36</p> <p>Jews 63</p> <p>Joy of the Gospel 67</p> <p>Just as the twig is bent, &c. 3</p>	<p>K</p> <p>Keeping a secret 75</p> <p>L</p> <p>Legal absurdities 51</p> <p>Lend the Paper 85</p> <p>Lessen your wants 51, 55</p> <p>Life of Hinduism 3</p> <p>Light the lamps 27</p> <p>Loss of caste 80</p> <p>Loss of the soul 24</p> <p>Lost tribes 8</p> <p>Love of the beautiful 61</p> <p>M</p> <p>Man of one idea 47</p> <p>Marriage ordinance 76</p> <p>Mean results of meteorological observation 8</p> <p>Meeting of Legislative Council 69</p> <p>Ministerial acts at the great day 55</p> <p>Ministry of this age 51</p> <p>Mockers reproved 27</p> <p>Modern missions 43</p> <p>Moral courage in every day life 85</p> <p>Morses' Telegraph 59</p> <p>Much do about 3</p> <p>Murder of Rev. W. M. Lowrie 33</p> <p>N</p> <p>Native dances 75</p> <p>Native Evangelical Society 7</p> <p>Never give a kick for a hit 79</p> <p>New planet Neptune 43</p> <p>New Pope 3</p> <p>New year 3</p> <p>No efforts to do good are lost 91</p> <p>O</p> <p>Obedience of wives 63</p> <p>Overruling providence 56</p> <p>Ox discourse 63</p> <p>P</p> <p>Parental mistakes 87</p> <p>Pasteboard roofs 47</p> <p>Patriarchal contemporaries 71, 75</p> <p>Pen of iron 75</p> <p>Perseverance 71</p> <p>Poor's (Rev. Mr.) Letters 16, 36, 72, 84, 88, 92, 86</p> <p>Popish superstitions in 1846 39</p> <p>Poverty of the rich 83</p> <p>Power of the press 91</p> <p>Preparation for the final judgment 79</p> <p>Privileges of giving 23</p> <p>Profanation of Christian Sabbath forbidden 4</p> <p>Profane fooleries of the Roman Church 7</p>	<p>Progress of liberty 89</p> <p>“ of Ceylon 80</p> <p>“ of the Trans-Atlantic telegraph 43</p> <p>Q</p> <p>Quarrel at Galle among the Roman Priests 20</p> <p>R</p> <p>Reformation Rome's work 59</p> <p>Relics of ancient Ninevah 7</p> <p>Religion, an element of education 67</p> <p>Religion in high life 83</p> <p>Religious education of children 59</p> <p>“ toleration of the Turkish Govt. 80</p> <p>Respect for the Sabbath 15</p> <p>Revival among the Nestorians of Persia 19</p> <p>Right of reason 59</p> <p>Romanism in Ireland 59</p> <p>“ the spirit of human nature 79</p> <p>S</p> <p>Sabbath 63</p> <p>Sacrifice to the devils 32</p> <p>Scandal 91</p> <p>Scripture illustrations 23, 44</p> <p>Self-appreciation 71</p> <p>Self-education 51</p> <p>Signs of the Times 7, 11, 15, 19, 23, 27, 31, 33, 36</p> <p>Singular recovery 91</p> <p>Singular sermon 31</p> <p>Slavery must cease 43</p> <p>Solemn thoughts 79</p> <p>Soul's slavery to sin 87</p> <p>Spirit of Romanism 3</p> <p>State of Popery in France 3</p> <p>Stuffed convicts 51</p> <p>Striking instance of self-devotedness 47</p> <p>T</p> <p>Testimony in favor of the Bible 65</p> <p>They don't hurt me 75</p> <p>Tongue 71</p> <p>Tribute to the M. Star 3</p> <p>True patriotism 11</p> <p>Twelve excellent rules, &c. 39</p> <p>U</p> <p>Unholy spirit of the Jesuits 91</p> <p>Unreasonableness of objecting, &c. 8</p> <p>Use of vinous liquors (by Dr. Ward) 39</p> <p>W</p> <p>Well answered 75</p> <p>When to ask for favors 16</p> <p>Words to the thoughtful 72</p> <p>Worthy of imitation 52</p> <p>Y</p> <p>Youth that was not ready 15</p>
---	--	--	--

அட்டவணை.

<p>அ</p> <p>அங்க சத்திரம் அசு</p> <p>அதிசயமான ஓர் பிரசங்கம் எய</p> <p>அந்நீதப்பெருக்கம் அ</p> <p>அபூருவசுகம் அசு</p> <p>அமேரிக்காக்கண்டத்திலுள்ள குடி- வெறியர்காட்டும் நன்முன்மாதிரி ச</p> <p>அலங்கார ஓர் உவமை சசு</p> <p>அனுதினப் புதினங்கள் எய</p> <p>அறிவித்தல் ச, அ, யசு, உச நஉ, சஅ, ருஉ, சுய, அய, அச, அஅ, சுஉ, சசு</p> <p>ஆ</p> <p>ஆத்தம நடம் உசு</p> <p>ஆயத்தமில்லாத வாலிபன் யந</p> <p>இ</p> <p>இந்துமத சீவன்</p> <p>இலக்கணக்கேள்வி உசு, நந</p> <p>இலக்கணநுட்பம் ருந</p> <p>இன்பமான ஓர் கதை ச</p> <p>உ</p> <p>உலாத்தர் பிறக்கமுன் இறப்பிறமாது என்னும் மார்க்கம் எங்கேயிரு ந்தது? நஅ</p> <p>ஓ</p> <p>ஓரு இந்துதான் கிறீஸ்துமார்க்கத்திற் கொண்டவிசுவாச பத்தியைத் தன் சீவாந்தத்தில் வெளிப்படு த்தினது யசு</p> <p>ஓரு கோத்திரப்பிதா ருய</p> <p>ஓரு நல்ல சரித்திரம் உசு</p> <p>ஓரு பிராமணப் பொடியனுடைய செபம் யசு</p> <p>ஓரு புத்தியான வார்த்தை உ</p> <p>க</p> <p>கணக்குவிடை அரு</p>	<p>கணக்கு விசாரணை ரு</p> <p>கணக்கு வினா ந</p> <p>கலியாணவெழுத்து ய</p> <p>கா</p> <p>காலையில் வெள்ளென எழும்பு சசு</p> <p>கீ</p> <p>கிறீஸ்துபரிபூரணர் நய</p> <p>கிறீஸ்து மார்க்கத்தைத் தாபரிக்கும் பொருட்டெவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது யஅ</p> <p>கிறீஸ்துமார்க்கப் பிரசங்கம் க</p> <p>கிறீஸ்துமார்க்கப்பெறுபேறு யஅ</p> <p>கு</p> <p>குணப்பட்ட கிறீன்லாந்து தேசத்தா ன் சசு</p> <p>சதுரவேதசீத்தாந்த சபையாருக்கே முத்ய உத்தரம் அஉ</p> <p>சன்மார்க்கவிரோதிகளின்தவறைப் பகர்தல் சசு</p> <p>கொ</p> <p>கொம்புவனாந்தால் மரமும்வனையும் உ</p> <p>சா</p> <p>சாதிபேததூஷணம் எஅ</p> <p>சாதிபேதபேதமை அசு, சய, சசு</p> <p>சாதிவித்தியாசத் தவறைப் பகர்தல் சு நசு, சசு</p> <p>சண்ணம்பு நஅ</p> <p>சயாதீன நடை ருசு</p> <p>சயாதீனப்பிரபலியம் எசு</p> <p>ஞ</p> <p>ஞானப்பாட்டுக்கள் யஎ, உரு, நந,</p> <p>த</p> <p>தத்தியப்பதகீர்த்தனம் உ</p>	<p>தருணமறிந்து தயவு கேட்டல் யசு</p> <p>தருமப்பயன் உஉ</p> <p>தா</p> <p>தாய்மாருக்கோர் வார்த்தை ருஅ</p> <p>தி</p> <p>திருச்சபையாருக்குள் அன்னியொன் னியவைக்கமுண்டாவதற்கா ன பன்னிரண்டு உசித்தப்பிரமா ணங்கள் ந, எ</p> <p>திருவுள செயல் சசு</p> <p>தே</p> <p>தேர்த்திருவிழா நய</p> <p>ந</p> <p>நடனவினோதம் எசு</p> <p>நற்புத்தி அசு</p> <p>நா</p> <p>நாற்சமயகோளரி உ, ரு, யந, யஎ, உச, உரு, உசு, நஎ, சசு, சரு, சசு, ருந, ருஎ, சசு, சுரு, எசு, எந, எஎ, அசு, அசு, அசு</p> <p>நே</p> <p>நேர்மை நன்னேறி</p> <p>பா</p> <p>பாப்புமத்தாலாயபயன் சசு</p> <p>பாப்புமத நிலை ருய</p> <p>பாரிசாவின் தேசத்திலிருக்கும்நென் தோரியரென்னுஞ் சாதியாருக் குள்ளுண்டான மார்க்கவெழுப் புதல் உசு</p> <p>பி</p> <p>பிரத்திபுகாரம் சய, ச</p> <p>புதினச்சங்கதி உ, ரு ய, யஉ, யசு, உஉ, நசு, ருய, ருசு, ருஅ, எய, எசு, எஅ, அஉ, அசு, சய, சசு</p> <p>புதுக்கீரகதோற்றம் சஉ</p>	<p>புதுப் பாப்பு உ</p> <p>புத்ததேவனுடைய தந்தம் சசு</p> <p>புராதன நீர்வே சசு</p> <p>புறச்சமய வரலாறு சசு</p> <p>ம</p> <p>மகராசா கண்டநாட்டைத் தரிசன ம்பண்ணினது எசு</p> <p>மதுபானகண்டனபலபலன் சசு</p> <p>மதுபானவிரோதி சய</p> <p>மரம்பிடுங்கிமுறு இடத்தில் நடுதலைப் பற்றி எஅ</p> <p>மலையாளத் தாவீது தெய்வ சீகாம ணியின் மரணம் சஅ</p> <p>மனப்பிரியமான வேலை சஉ</p> <p>மனுவாழ்வினொழுகுப் பிரமாணம் சஅ, ருஉ, ருசு, சுய, சசு, சஅ, எஉ, எசு, அசு</p> <p>மணவிகள் நாயகமாருக்குக் கீழ்ப்ப டிபுதலைப்பற்றி எஅ</p> <p>யா</p> <p>யாப்பிலக்கணக்கேள்விக்குவிடை யந</p> <p>யு</p> <p>யிசியோனாலாயபயன் யஅ</p> <p>யுத்தத்திலுங் கடவுளே தஞ்சம் நஅ</p> <p>யா</p> <p>யாகடம் நந, நஎ, சசு, சரு, அசு, அசு, சஉ</p> <p>வி</p> <p>வில்லியவேதாசமமே சகலவாகம நூல்களிலு மேனாலென்பதற் காதாரமாய்ப் பெரியோர் பகர் ந்த சாட்சி சஉ</p> <p>விவேக்கான புத்தி நசு</p> <p>ரே</p> <p>ரோமானமத ஆணவம் உ</p>
--	---	--	---

உதயதாரை—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

சு. ப. தந்தகர் சஞ்சிகைக் க. ஆசிரியர் ஒரு. தை ம. 14. தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, January 14, 1847. [Vol. VII. No. 1.

TERMS OF THE PAPER.

The Terms of the Paper, will be half the former charge or of two shillings a year.
 Prepayment will be required in every case.
 To Subscribers who receive the Paper by mail, the terms will include the postage, which we are obliged to prepay at the rate of one penny each number. To them therefore, the price of the Paper will be four shillings a year.
 The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.
 The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.
 Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.
 Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.
 Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.
 All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.
 Communications should be post paid to receive attention.

- CHUNDICOOPLY—Mr. W. SANTIAGOPILEY.
 POINT PEDRO—Mr. G. H. HALLOCK.
 JAFFNA—THE MISSIONARIES.
 TRINCOMALIE—Rev. J. WALTON.
 KANDY—Mr. L. LAWTON.
 BATTICALOE—Rev. J. GILLINGS.
 MADURA—Rev. C. F. MUZZY.
 DINDIGUL—Rev. J. RENDALL.
 TRANQUEBAR—Mr. G. W. COE.
 MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

நாற்சமயகோளர்.
 உம். காண்டம்—முதற்பிரிவு.

ஏக கடவுள் வானம் பூமி சூரிய சந்திர நட்சத்திர முதலானவைகளைப் படைத்திருக்க, இந்து சமயத்தார் சீவனுள்ள பொருட்சாதி ஐந்தாக்கப் பூத்யத்திற்கொப்பிட்டுச் சொல்வது மெய்யல்லவென்பதைப் பற்றிச் சொல்லியது.

சங்கராசாரியார் நாதாந்த விளக்கம்.
 தெரிவான மண்ணதுவும் நீரிற்சேரும், சேர்ந் தேழ்ந்த சலமதுவுந் தீயிற்சேரும், ஓரையான தீச்சேர்ந்து வாய்விற்சேரும் ஒடியாந்தயாங்கவதுவும் வெளியிற் சேரும், கரியான சடமாகச் சேத்தப்பின்பு, கசடரே நரக சொற்கமாவதெங்கே, நெறியானவாய்வொன்றேவிந்திற்சேரும் நேரான நாலுமங்கே நீக்கிப் போச்சே.

என்றுரைத்ததுமன்றி அம் மெய்யங்க் கடவுளார் சிறுடிக் கப்பட்ட உலக விசாலமும் அத்திலுண்டாகிற் சேன்னை பிரகாரமும் அவ்வுலகத்திலிருக்கிற சுக பொருட்களில் எத்தனை வகையுண்டென்று காண்பிக்கப்படுவது, அத்தீர் சீவனல்லாத பொருள் நான்கு வகையும் சீவனுள்ள பொருள் நான்கு வகையுமுண்டு. அச் சீவனல்லாத பொருளாவது, பிருத்தி, அப்பு, தேயு, வாயு, இந்நான்குவை பூத்யங்களுள் சீவனல்லாத பொருட்களென்று சொல்லப்படுமீ. அதில் (க) பிருத்தியானது மண்ணையும், (உ) அப்புவாவது சலமாயும், (ங) வாயுவாவது காற்றாயும், (ச) தேயுவாவது தீயாயும் இருக்கின்றது. இந்நான்குவை பூத்யங்களுள் சீவனல்லாத பொருட்களாயிருக்க, இந்து சதாசுவேத சித்தாந்த அந்தண சமயத்தார், பூதமென்பது, ஐம்பூதமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது நீலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசம் பூதங்களாலுண்டானது "பௌதீகம்" எனப்படுமீ. அது சுகல பதார்த்தங்களுக்கும் பஞ்சபூத்யமென்றும், பஞ்சக சித்தாக்களென்றும் பஞ்சசாட்சரமுமுண்டென்றும், அது ஒங்காரவெழுத்தில் இம்முன்றும் வந்து பிறந்திருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள் அதென்ன! அந்த ஒங்கார முதலானவைதனிற் பிறக்கமென்று சங்கராசாரியர் உடலற் விளக்கத்திற் சொல்லியிருக்கிறதை மறுத்து அக்கனி, ஆகாசம், காற்று, மண், சலம் இவ்வாவந்து பூத்யங்களுண்டென்றும் அவைகள் சுகல உடல்களுக்கும் மூலாதாரமும் இருக்கின்றதென்றுஞ் சீவ முன்னோர்கள் சொன்னார்கள். ஆக்ஷம் ஆகாசமானது அந்தாரணம், பாதாரணம், பெருக்கணகாரற்றேறும் பொருளாயும், அக்காற்றானது பூலோகத்தில் மாத்திரம் விபாயிக்கமாட்டாதபடியினாலே, அவ்வாகாசமென்பதுங்காற்றென்பதும் ஒரேபொருளாயிருக்கின்றது.

அதலால் சீவ முன்னோர்கள் அக்கனி, ஆகாசம், மண், சலம், இந்நான்கு பூதங்களுண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவ்வாவந்து பூதமெய்யென்கிறார்! பொய்யென்கிறார்! அது மெய்யானால் அந்தக் காற்றானது ஓரிடத்தில் அடக்கமாயிருந்துகொண்டு வீசலாமே! அப்பொழுது ஆகாசத்தையுங் கூட்டி ஐந்தென்று சொல்லலாம், அப்படியாமல் அவ்வாவந்து பூதங்களை நாம் சோதித்துப் பார்க்கிறபோதும் அவைகளும் பலவேறு பதார்த்தங்களாற் கூட்டப்பட்டிருக்கிறவைகளென்று தோன்றுகின்றது. அத்திலே காங்கை, சத்தமாருதமென்று இவ்விரண்டு பூதங்கள் மாத்திரம் உண்டென்று தோன்றுகின்றது. ஆக்ஷம் அதைக் குறித்து நிச்சயமில்லை. பின்னும் அவைகளைப் பரிசோதிக்கவேண்டும். அவையாவன, கணமென்கிறது எட்டு, அவ்வெட்டாவதென்ன! அது நீலம், நீர், மதி, இயமானன், சூரியன், தீ, வாயு ஆகாசம் ஆக எட்டாகும், இவற்றுள் முன்னர் நான்கும் நன்றென்று சொல்லப்படுகின்றது. அது நீலம், நீர், தீ, வாயு, இந்த நான்கும் பிரதானமானபடியால் நான்கு பூத்யமென்றே சொல்லவேண்டியது. அதில், ச. போக, மதி, ச. அந்த நாலில் மதியாகிய சந்திரானது சலமாயும் இயமானாவது, உயர் அல்லது பிராணவாயுவாயும் சூரியனானது நெடுபடியாயும் ஆகாயமானது காற்றாயிருக்கின்றது. மேற்சொன்ன நாலில் இந்நாலுஞ் சேர்ந்திருக்கிறபடியினாலே இந்த நாலுத் தள்ளி அந்த நாலுப் பிரதானமாக எண்ணப் பிருத்தி, அப்பு, தேயு, வாயு என்கிற நான்குபூத்யமே அன்றி, ஐந்து பூத்யமென்கிறது நிச்சயமானதல்ல, இதைக் குறித்துச் சதாரகராதீயர் காண்க, அது எவ்வாறென்றால் அந்தப் பஞ்சசகர்த்தாக்களில் ஒருவராகிய பிரமாணவத்தள்ளி சதாசீவன் மயேசுபரன் சீவன் விஷ்ணு இந்து நாலுபெருக்கும் கோவிலிவதலம் தனித்தனியே கட்டியிராமல் சீவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்குமாத்திரம் கோவில் துளம் மண்டபம் முதலானவைகளைக் கட்டித் திருவிழாச் செய்து வருவது உலகத்திலேவே எரியாருக்க அதில் சதாசீவனுக்கு மயேசுபரனுக்கும் தனிப்படக் கோவில்கள் இராமற் போனபடியான இதில், உ, போக, மேற்சொன்ன பிரமாவில், க ஆக நு போக, இப்புவலகத்தில் இரண்டாய் வழங்கப்பட்டதுமன்றி மேற்சொன்ன தீர்த்தங்களை மனிதருடைய நாடிக்கு ஒப்பிட்டு, அந்த நாடியாகிய வாதமாவது, பிரமாவாகவும், பித்தமாவது, விஷ்ணுவாகவும் சீவனென்றும், சீவனாவது, சீவனாகவும் இருந்து தோன்றாற்றறுத்ததுவத்திற் சொல்லியிருக்கிற இம்முன்று மனித இராசாக்களைத் தெய்வமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு பணிக்கிறது நீதியாகுமா, அத்தெய்வத்தின் பேர்பஞ்சாட்சரமென்றும் அந்தப் பஞ்சாட்சரமாவது, நம் சீவாயமென்றும் ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகச் சொல்லுகிறது சரியாவதா! அது பிரமாவாகிய நகாரமாவது, மண் அல்லது பூமியாயும் விட்டுணுவாகிய மகாரமாவது தண்ணீராயும் சீவனாகிய சீகாரமாவது அக்கனியாயும் மகேசுபரனாகிய வகாரமாவது காற்றாயும் சதாசீவனாகிய யகாரமாவது வெளி அல்லது காற்றாயிருக்க இவ்வாவந்து எழுத்துக்களுக்குள் சீவனல்லையென்றும் அவ்வாகாயம் இத்தோடே சேராமல் வேறே வேறும்பொருளாய் இருக்கிறதென்றும் தத்துவக் குப்பையை நம்பொண்ணுதென்றும் அந்தத்தத்துவத்தின் கூறையும் துணங்கவையுங் குறித்தும் பல விதமாய்ப் பிதற்றியிருக்கிறபோதே அவைகள் சீவனற்ற சடப்பொருளென்றறிய வேண்டியது.

இதைக் குறித்து தத்துவக்கண்ணுடி வேத அகராதி, புராந்திகாண்டம் சங்கராசாரியர் உடலறிவிளக்கம் ஞானிகளின் பாடல் முதலானவைகளிற் கண்டு கொள்க.
 தொடர்ச்சி.

கீழ்ஸ்துமார்க்கப் பிரசங்கத்தைக் கேட்பதிலுல் வரும பிரயோசனம்

இற்றைக்குச் சீவ காலத்துக்குமுன் அமெரிக்காத் தேசத்திலிரண்டு அடுத்த குறிச்சிகள் வழியாய் ஒருசுருவானவரும் புத்திகூர்மையுள்ள ஒரு வியாபாரியும் பணம் பண்ணுகையில், வியாபாரியானவன்—நாம் இப்போது சேர்ந்து குறிச்சியில் பிறகிட்ட பத்து அல்லது பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாக நடந்த பெரிய மாறுதலுக்குக் காரணமென்று தென்படுகிறது. அக்காலமெல்லாம் இத்திலியாபாரத்து ந்தேரியாது அக்காலமெல்லாம் இத்திலியாபாரத்துக்கு ஏற்றமுந் தாம்ச்சியில்லை. ஆக்ஷம் இதின் காட்சி வர வர இடைவிடாமற் சிற்றதேறி வருகின்றது

இதிலுள்ள வீடுகள் நேர்த்தியாய் மையூசப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கடுத்த வேலி முற்றந் தோட்டம் எல்லாந் துப்பரவு, இச்சனஞ் சேய்ப்பும் வாழ்வு முள்ளவர்களைப்பற்றக்கெல்லாம் அத்தாட்சி கடந்துவந்த அந்தக் குறிச்சியிலே, வியாபாரம் இதற்குச் சமமாயிருந்து சனம் வரவர இடைவிடாமல்த் தரித்திராய்ப் போகிறார்கள். அங்குள்ள வீடுகள் முதலானவை இடந்து குறைந்து பாழாக்கித்தெரக்கெல்லாம் அத்தாட்சி, என்றுசொன்னான்.—அதற்குக் குறுவானவர், கிட்ட இருந்த மேட்டிற் கட்டப்பட்ட சிறப்பான கோவிலைக் காட்டி இந்தக் குறிச்சியிற் பதினாந்து வருஷமாகக் கீழ்ஸ்து மார்க்கம் பிரசங்கம் பண்ணப்பட்டுவருது. மற்றதோடு இருபத்தைந்து வருஷமாக அப்பிரசங்கமே இல்லையென்று சொல்ல, வியாபாரி அவ்விருகுறிச்சியின் காரியமெல்லாம் அறிந்துபடியால், இதற்குச் சம்மதித்து, இதுதான் காரணம், இப்போது விளங்கிற்று, கண்ட வித்தியாசத்துக்கு வேறேதல்லவென்று சொன்னான்.

இவ்விதமாய்க் கீழ்ஸ்துமார்க்கத்தையுஞ் சந்திய வேதத்தையும் பிரசங்கிக்க, அதற்குச் செவிகொடுத்து நடக்குந் சனத்துக்கு எப்பொழுதும் எங்கும் அது பிரயோசனமாய் முடியும் அமெரிக்கா இங்கிலாந்து சேசங்குகளில் அநேக குறிச்சிகளே இதற்கத்தாட்சி இதுபோல, தமிழருங்கீழ்ஸ்துமார்க்கக் கோவில்களைக் கட்டிக் கீழமைதேறும் வந்து சுவீசேஷத்தைக் கேட்டு நடப்பதற்கும் மேற் குறித்த பிரயோசனத்தை யும் பராபரனுடைய தயவையும் அடைவதற்குந் தடையென.

ஒருநல்ல மறுமொழி.
 கீழ்ஸ்துவானவர் போதித்த சம்பத்தில் ஒரு வசனமாவது, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல, பூமியிலேயுந் செய்யப்படுவதாகச் சொன்னது. இதைக் குறித்து ஒரு உபதேசி சிறுபிள்ளைகளிடத்தில்—நீங்கள் செய்யவேண்டிய தீன்னைதே; அதாவது, பராபரனுடைய சித்தமே; அது செய்யப்படவேண்டிய இடம்ன்னது; அது, பூமியிலேதானே; அது செய்யப்படவேண்டிய விதம்ன்னது; அது, பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோலவே என்று சொன்னீர்களே.—பரமண்டலத்திலே தேவதூதர்களும் பாக்கியம்பெற்ற ஆத்தமாக்களும் எங்களுக்கு முன்மாதிரியானவர்களாயிருக்க, அவர்கள் பராபரனுடைய சித்தத்தை எப்படிச் செய்வார்கள் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்.

அந்தப் பிள்ளைகளில் ஒருவன், இக்கணமே அதைச் செய்வார்களென்றான்.—இரண்டாம் பிள்ளை, சுறுசுறுப்பாகவேன்றும்; மூன்றாம் பிள்ளை, எப்பொழுதுமென்றும்: நாலாம்பிள்ளை, தங்கள் முழு இருதயத்தோடேயென்றும் ஐந்தாம்பிள்ளை, எல்லாரும் ஏகமாய் என்றுந் சொல்லி, மற்றவர்கள் தாமதித்துப் பேசாமலிருக்கக் கொஞ்சநேரத்துக்குப்பின் ஒரு சிறு பெண் எழுந்துநின்றாள், ஏன்! ஊயா! யாதாரொரு எதிர்நிலையுந் கருதாமல் அதைச் செய்வார்களென்று சொன்னான்.

த த த் திய ப த கீ ர் தீ த ன ம்,
 பல்லவி.
 அயர்க்கவேண்டாமனதே
 எந்நாளும் தை
 அயர்க்கவேண்டாமனதே.

அயர்க்கவேண்டாமெங்களாண்டவன்மாண்டத்துக்காகடியுந் சொன்னுடர்க்கம்யோவென்றுருகாமல், அயர்க்க. தேசாபிமானத்தை தாரத்து—மற்றைத் தெருவியமானத்தினுண்டோவரத்து சிசீயென்பெய்மனதே தீனமுத்திகேடுக்காதே—தீனமுத்தீதணத்தருந்தேவைக்கைகேடுக்காதே—அயர்க்க. விழலாமத்தத்தைத் தாரவோட்டு—அந்தவினருடனுனக்கென்கூட்டு பழகப்பழகனானப் பாலுனக்குரிச்சிக்கும்—பாலுணமடைந்தாந் பரமோட்ட சந்தேரிச்சிக்கும், —அயர்க்க. வஞ்சுஞ்சுசலமெல்லா நீக்கு—தீயமாய்க் துணமகலப்போக்கு அஞ்சி அஞ்சி நீல்லாதே—ஆகடியுந் சொல்லாலே—அஞ்ஞானப்பெய்மயக்கல்லகப்பட்டுச்செல்லாதே, அயர்க்க.

MORNING STAR.

Jaffna, January 14th, 1847.

THE NEW YEAR.

Rather late, but not so late as to be unseasonable, are our new-year's greetings. Kind reader, we wish thee a happy new-year. Thou hast begun another yearly race. Gird thyself with resolution to act an honest part for God and man. Life is a great duty. The world and thine own soul have need of thy most earnest efforts to live well. The past to thee is sealed; thine actions, thoughts and purposes all minuted down in the eternal record, to meet thee not again but in the judgment. Receive the admonitions of thine own experience. Heed the inward voice of conscience—study the lamp of truth—God's holy word, by which good things and wise men, in olden time have sought to direct their way, and with faith and hope in the Anointed One, press through the year. Thou hast much to do. Dark, devilish passions within thee dwell—against them thou must watch and strive; a thousand siren voices on every hand will tempt thee to taste forbidden pleasures,—these thou must resist; the old arch enemy will meet thee with his wiles,—of him thou must beware. By thy own consent, thy soul will live or die. But thou art not alone. Mankind is one vast brotherhood. Haste, bury thy caste beneath a dung-hill; and thy pride give to the worms for thou canst not long keep it from them. In humbleness and lowliness go forth to do good to thy poor neighbours. Heal their strifes with words of kindness; show them the blessedness of forgiving and being forgiven. Pour light upon their darkness, and for their sorrows, let thy pity and thy purse afford them consolation. Teach them how to live wisely and kindly and happily. In blessing them thou shalt bless thyself, and be a follower of Him who "went about doing good."

"The good begun by thee shall onward flow
In many a branching stream and wider grow;
The seed that, in these few and fleeting hours
Thy hands unsparing and unwearied sow
Shall deck thy grave with amaranthine flowers
And yield thee fruits divine in heaven's immortal bowers."

TO OUR SUBSCRIBERS.

The attention of our readers is respectfully directed to the *new Terms* of the paper as specified on the first page. Ill health and pressure of other business, with shortness of time, have prevented our obtaining returns from our old subscribers, we shall therefore send this No. out as usual, but future issues will be restricted as indicated in our Terms, to *prepaying* Subscribers. We hope our friends will promptly meet our wishes in this respect.

JAFFNA MISSIONARY ALLIANCE.

The Monthly Meeting of the above Alliance was held at Tillipally, on Monday the 4th inst.—Present, the Reverend Messrs. Hoisington, Howland, Meigs, Poor, Smith, Whittlesey, Williams, E. S. Minor, Esq. and several of the ladies of the Mission. The Meeting was presided over by the Rev. Mr. Poor. The afternoon address was delivered by the Rev. Mr. Smith, and contained allusions and salutary reflections on the duties, trials, and supports of Missionary life, as suggested by the Scripture narration contained in Matthew xvi. 22—23.

MISSIONARY—We happy to learn by private letters lately received, that our late co-adjutor in the missionary work, the Rev. J. T. Johnston, is hoping to be able to return to his field of labour in this Province in the course of the present year. Mrs. Johnston's health, though still feeble, had so far improved as to afford ground for such an expectation.

Letters were received from Rev. L. Spaulding by the last mail. Himself, with Mrs. S. and Mr. and Mrs. Scudder and Mr. Hastings, for the American Ceylon Mission; Dr. and Mrs. Scudder for Madras; and Messrs. Ford and Chandler with their wives, for Madura, had taken passage for Madras and were expected to sail on the 16th Nov. Mr. Spaulding in allusion to missionary intelligence lately received in the United States from various quarters of the world remarks: "Accounts from all the missions are exceedingly interesting and 1846 has witnessed a more rapid and marked progress towards the world's conversion than any other for a thousand years!"

REV. S. G. WHITTLESEY, with his family expect to embark for Tondy to-morrow on a visit to the American Mission stations on the opposite Continent.

A WORD OF EXHORTATION.—MR. SPAULDING, writing from America, addresses his old pupils of the Oodoville Female Boarding School, now settled in families through the land, in the following earnest language: "Flee from and pray against and totally avoid the temptation to the love of jewelry and worldly-mindedness, and work either as teachers or assistant teachers,

for the salvation of souls. Pride, aristocracy, money, caste, &c., are the death of religion in the soul, whether in England, America or India, and you may as well suppose a tree to grow and flourish in your garden with its branches loaded with parasites, as to expect true Christians to live as they ought while these worldly principles are indulged.

"MUCH ADO ABOUT"—SOME THING, SO VERY DIFFERENT FROM WHAT WAS EXPECTED—There was lately a great excitement among the natives at Madras, about some imaginary invasion of their rights—some supposed perversion of justice to favor Christianity—some suspected bending of the local Government towards proselytism to Christianity, and a Mr. Lewin, a judge of the Sudder Court and a provisional member of Council, was the *hero* of the scene,—the people's champion. A great meeting was called and great speeches were made; seldom has there been a louder outburst of indignation at any grievances imaginary or real. But it turns out, to the great mortification of these parties, that their indignation was all misplaced; certain acts charged upon the native Christians—and the favouritism towards Christians inferred against the Government from certain of its proceedings are found to have been the acts of the heathen themselves, and the proceedings of the Government, the result of the petitions of the heathen themselves. Says the *Friend of India*: "Seldom has there been so amusing an instance presented to the Indian public of the mistake of putting the saddle on the wrong horse; and it naturally gives rise to this inquiry: as Government was charged with an attempt to coerce the judges of the Sudder Court into measures fatal to impartial justice" when it was supposed to be under the influence of Christian petitions, is the same charge to stand good now it is discovered that the requisition, deemed so obnoxious, was made on the strength of Hindu petitions?" We suspect it will make all the difference in the world.

THE LIFE OF HINDUISM.—Eighteen months ago, the wealthy natives of Calcutta, profoundly impressed with the danger to be apprehended to their peculiar institutions, by the progress of Christian schools—resolved to provide funds, and maintain a College of their own, which should supercede the necessity of any Christian institutions. Since that time, Christian schools have been increased and enlarged—but the heathen institution has not yet been commenced, and it is not likely it ever will be. The fact appears to be, that heathenism lives now, only by its hold on the baser passions. Men who are slaves to their lusts, will be found its strongest adherents; while those who desire their own or their country's improvement are looking to other sources for the means of obtaining their objects. Heathenism has no motive power for any good objects—Our native readers are desired to pursue the application of this thought, and see if it is not absolutely true;—that the *life of Heathenism* is in the indulgence it offers to the corrupt passions of human nature.

"JUST AS THE TWIG IS BENT, THE TREE'S INCLINED."

A few years ago, a little boy, the only son of a rich father, was caught stealing fruit from a neighbour's garden. He was dismissed with a reprimand and a warning of the evil consequences of such a habit.—Not many months after, he was found encouraging other little boys, his companions, to steal fruit out of the same garden and met with a renewed reprimand. Not long since, this boy was admitted with others to the Batticotta Seminary. He soon engaged in his old habits of pilfering, and has been dismissed in disgrace from the Institution.—Now we wish to ask the father of that child, who, we suppose, will read this paragraph—if his son was ever corrected at home for lying or stealing; and secondly, if he has duly considered the ruinous consequences to his child of this mistaken indulgence? It is almost morally impossible that this child can ever hold a place of any trust or respectability. His old habits will cling to him, and wherever he goes, he will be likely to bring shame upon himself and sorrow upon his parents.—Let other parents, who are desirous their children should do well in the world take warning from his example, and administer salutary correction when they find them lying and stealing. Solomon saith: "He that spareth his rod hateth his son: but he that loveth him chasteneth him betimes." xiii. 24.

THE SPIRIT OF ROMANISM.—"If it were not for the protection of the laws, I would kill you," said an angry Roman Catholic, to a convert to Bible Christianity a short time since; "it is a great shame to our religion, for you to turn Protestant."—This needs no comment.

THE NEW POPE.

Pope Pius IX. to preserve his life from poison, has to have his dinner examined by a chemist before eating it. His cup of chocolate for breakfast, is prepared in his own presence. When he goes to mass he takes the host, the wine and the water with him. At a certain convent where he lately intended to administer the sacrament, he neither performed the ceremony nor took the usual refreshments. He has received many warnings that his life is in danger. Some of his Cardinal

have been detected in treasonable conspiracies against him and nearly all of them are opposed to the new measures he has resolved to introduce for the benefit of the people. Why is this opposition maintained to measures which are confessedly praise worthy? Because the Government of the Roman States has been for a long time a system of corruption and oppression, upheld by the power of Austrian troops, where the Ecclesiastical authorities have sought to exalt and enrich themselves and to abase and impoverish the people. The present Pope being disposed to "do justice, and love mercy"—his holy Cardinals are turned against him, and would be glad to poison him if they could.—This is a specimen of the boasted *unity* of the Roman Church.

JAFFNA POST OFFICE REGULATIONS.

We have lately received the following letter from one of our correspondents. Will one of our Metropolitan contemporaries kindly obtain for us the desired information?

To the Editor of the Morning Star.

DEAR SIR,

A few months since, I had occasion to forward through the Jaffna Post Office six printed pamphlets, under one cover open at both ends, and for which I paid ten pence. Previously to sending them, I obtained on application at the Post House all the information, which its printed regulations could furnish, but was unable to learn from them what amount of postage would be levied in England. I therefore sent a note to the post-master, with the pamphlets, desiring him not to forward them if the charge at the other end would be excessive.

They were however sent, and I have just heard from the person to whom they were directed, that no less a sum than 18 shillings was demanded; they were therefore refused and returned to the Post Master General.

A similar demand of 18 shillings was made some time ago for another small book transmitted through the same medium under cover open at the ends.

From this, it is evident that neither the postal regulations of this Province, nor the persons under whose management this department is placed, can give the requisite information on the subject. This being a matter of considerable importance, especially to the various Missionary Institutions of the island; I conceive you would be doing a service to the European residents in the Province if you would, through some of your Colombo contemporaries furnish the desired information.

EXTRAORDINARY EFFORTS OF THE BIBLE SOCIETY AT MANCHESTER.

In a meeting of the Bible Society lately held at Manchester, and at which the Bishop of Chester presided, it was ascertained that a larger number of Bibles and Scriptures had been circulated in that town in the last year than in the 12 preceding years taken together. This energetic distribution had been originated and carried on chiefly by persons connected with the Sabbath school. One Sunday school alone had circulated 13,000 copies—another 12,000.

During the year 96,000 copies had been issued from the Depository for that town alone and at one time the Committee had to issue orders for 450,000 copies of the Scriptures in sheets, and at another time for the binding of 5,000 copies.

One lady by her own unaided exertions had circulated 600 copies.

During the year the Parent Society had issued about 1,500,000 (a million and a half) copies of the Holy Scriptures, of which a million were for England and the colonies alone.

The receipts for the last half year amounted to £17,000 more than for the corresponding half of last year and the payments for the same period £25,000 beyond those of the previous year.

DRUNKARDS REFORMED—GROG-SELLERS ABASHED.

An effort worthy of all admiration and imitation.

Bath, a beautiful town in Maine, had, some years ago, become quite temperate. Two or three *groggeries* however remained, with a few customers, from which a new race of drinkers arose, while the guardians of temperance were off their guard. At length these guardians began a new movement, which excited the attention of the people, and, at one of the *grog-shops*, became the topic of morning conversation. The rum-seller, with an air suited to the announcement, said: "I care not for what these reformers can do; my profits are safe; for," said he, (pointing to the hardest drinker) "I am sure of making fifty dollars out of you; and forty out of you, and thirty out of you;" so pointing round the circle, until he had assessed the whole group. The head drunkard, at this, arose in *wrath*; and pulling his old hat from his head, cast it violently on the floor: "No," said he, addressing the rum-seller, "you shall never make another cent out of me; nor shall any other *grog-seller*." The whole company were roused by his remarks, and instantly pledged themselves to total abstinence. They then sallied out *en masse*, to the other *groggeries*, proclaiming in every direction what they had done, and getting recruits rapidly. While some persons were taking counsel on the subject, one of the *grog-sellers*, passed by in an elegant sleigh, with his leopard-skin floating around him. "There," said one

of the men, "there goes A. B., dashing about, showing his fine horse and sleigh, and fine clothes; see Tom, you and I pay for all that finery; and see what rags and dirt we get by it." That, they encouraged each other, and at the close of the next day, it appeared that almost every intemperate man in the town, had joined the standard of temperance. The men who had been so long enriching the rum-sellers, now turned round upon them and entered complaints against them, before the magistrates for violating the laws of the town by selling drams. What the magistrates had been unable to prove before, could now be proved abundantly, and pains and penalties were loaded upon the unhappy retailers. The grog-shops were all closed, within a week. The shop of the man who rode in the pretty sleigh, after being closed some days, took fire in the night, and although the fire was speedily extinguished, the heads of the rum barrels were knocked out, and the earth drank the grog.

The movement was thorough, so that not a grog-shop or customer is left in the place, and the eclat of it has spread to other towns and produced the happiest results.—Selected.

PROFANATION OF THE CHRISTIAN SABBATH FORBIDDEN.—The Quarter Sessions at Penang has issued an order forbidding all public exhibitions and plays on the Sabbath.

ARRIVAL OF BISHOP WILSON.—Bishop Wilson arrived at Calcutta on his return from England, on the 12th ult.

A PLEASANT STORY.—A young man of eighteen or twenty, a student in a university took a walk one day with a professor, who was commonly called the student's friend, such was his kindness to the young man whom he was called to instruct.

While they were walking together, and the professor was seeking to lead the conversation to grave subjects, they saw a pair of old shoes lying in the path, which they supposed to belong to a poor man who was at work in the field close by, and who had nearly finished his day's work.

The young student turned to the professor, saying "let us play the man a trick: we will hide his shoes and conceal ourselves behind those bushes, and watch to see his perplexity when he cannot find them."

"My dear friend," answered the Professor, "we must never amuse ourselves at the expense of the poor. But you are rich, and you may give yourself a much greater pleasure by means of the poor man. Put a dollar into each shoe, and then we will hide ourselves."

The student did so, and then placed himself with the professor behind the bushes close by, through which they could easily watch the laborer, and see whatever wonder or joy he might express.

The poor man had soon finished his work, and came across the field to the path, where he had left his coat and shoes. While he put on the coat, he slipped one foot into one of his shoes; but feeling something hard, he stooped down and found the dollar. Astonishment and wonder were seen upon his countenance; he gazed upon the dollar, turned it around, and looked again and again; then he looked round him on all sides, but could see no one. Then he put the money in his pocket and proceeded to put on the other shoe; but how great was his astonishment when he found a dollar there also! His feelings overcame him; he fell upon his knees, looked up to heaven and uttered aloud a fervent thanksgiving, in which he spoke of his wife sick and helpless, and his children without bread, whom this timely bounty from some unknown hand would save from perishing.

The young man stood there deeply affected, and tears filled his eyes.

"Now," said the professor, "are you not much better pleased than if you had played your intended trick?"

"O dearest Sir," answered the youth, "you have taught me a lesson that I shall never forget. I feel now the truth of what I never before understood, "It is better to give than to receive."

We should never approach the poor but with the wish to do them good.

இன்பமான ஓர் கதை.

பள்ளிக்கூடமொன்றிற் படிக்கின்ற பதினெட்டிருபது பிராயமுள்ள ஓர்வாலிபன் ஒருநாள் வித்தியாபோதகரொருவருடன் கூடிக்கொண்டு உலாத்தீவருகையில் அப்போதகர் சற்றே சிந்தனையுடைய காரியத்தைப்பேசும்படிக்கு முயலுகையில், வழியருகே ஒருகூட்டம் பழஞ்செருப்பிருக்கக் கண்டு, அது அடுத்த வயிலே வேலுசெய்துகொண்டு நிற்குவதாயினால் தனதுமையதென்றெண்ணினார். அப்பொழுது அந்தவாலிபன் வித்தியாபோதகரைப்பார்த்து, ஐயா, வாரும், இந்தச்செருப்புக்குடையவனை மொக்கையினம்பண்ணுவோம். எப்படியென்றால், செருப்பையெடுத்தோழித்துப்பொட்டுப் பற்றைக்குமறைய நீன்றுகொண்டு அவன்வந்துபார்த்துச்செருப்பைக்கானுது போதுகலக்கடி கொள்ளுகிறதைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்போமென்றான். அப்பொழுதுவித்தியாபோதகர் உத்தரமாக—"எனது அன்பான சீனேக்கதனே, இந்த எழியவகன மொக்கையினம்பண்ணுகிறதிலேயேநாங்

கள் பொழுதுபோக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. ஆனாலும் நீ பாக்கியவான், இவனை நீ மொக்கையினம்பண்ணி அத்தால் அடைந்துகொள்ளுகு சந்தோஷத்திலும், அவனைக்கொண்டு நீ பெரிய சந்தோஷத்தை அடைந்துகொள்ளக் கூடும். எப்படியென்றால், ஒவ்வொரு செருப்புக்குள்ளும் ஒவ்வொரு இறைசாலையி போட்டுவைத்துவிட்டு ஒட்டிக்கொண்டு நிற்போம் வாவுவென்றார். அதுபோல அவன்செய்து அந்தவநியவன் வேலையொழிந்துவந்து அந்தச் செருப்புகளை எடுக்கையில் அவன் சந்தோஷப்படுகிறதே அல்லது அத்தசம்படுகிறதேவென்பதை அறியத்தக்கணையாய் அடுக்ககிறபற்றைக்குள் ஒட்டிக்கொண்டு நின்றார்கள். உடனே அந்தவநியவனும் வயலவேலையை முடித்துக்கொண்டு தான் வேலையெடுத்தும் போது களற்றி வைத்து விட்டுப்போன சட்டையை யுஞ் செருப்பையும் எடுக்கிறதற்கு வந்து, சட்டையை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு ஒருகாலையிச் சப்பாத்துக்குள் வைத்துவடனே ஏதோ சப்பாத்துக்குட் சீலப்பொருள்கூடாது காலிலே தட்டுப்படுகிறதைக் கண்டு, உடனே குனிந்து, அதற்குள் ஒரு இறைசால் கீடக்கக்கண்டுடுத்ததையப்பட்டு அந்த இறைசாலையிலேவைத்துத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்துக்கொண்டு, நாலைவளமுங் கண்களைச் சுற்றிப்பார்க்கையில் ஒருவரையுங் காணவில்லை தீரும்பற்றக்காலையெடுத்து மற்றச் செருப்புக்குள்ளே வைக்கையில் அங்கேயும் ஒரு இறைசால் இருந்தால் அவனுக்குண்டாகும் அத்தசம்ப எவ்வளவாயிருக்கும். மற்ற இறைசாலையுங் கையிலேவைத்துவடனே, அவன் முழந்தாட்டியிட்டே, வானத்தெ ஏறெடுத்துப்பார்த்து, ஆண்டவனே, எனது பெண்காதி தன்பமாயாதாமொரு உதவியின்றி இருக்கிறேன். எனப்பிள்ளைகளுக்குமோ ஆகாரமும்லை: நீர் இவ்வேளையில்வந்து நான் அறியாத ஒரு உபகாரியைக்கொண்டு என்னை இரட்சித்தந்தகாக உமக்கு ஆலத்தெருகூடன் அளவிற்குத் துறந்தீர்ம. இததை அந்தவாலிபன் கேட்டுணர்ந்து மனங்கசந்தழிதான். அப்பொழுது அந்த வித்தியாபோதகர் வாலிபனைப்பார்த்து—நீ அந்தக் கீழவனை மொக்கையினம்பண்ணி அத்தால் அடைந்து கொள்ளப்பார்த்து சந்தோஷத்திலும், இப்போது உனக்குண்டான சந்தோஷம் அத்தகமல்லவோவேன்றார். அப்பொழுது அவன் மறுமொழியாக, என் அருமையானவரே, நீர் ஒருபொழுதென்குதல் மற்றதுபோகக் கூடாத நல்ல ஒரு பாதத்தை நீர் இறைகேகெனக்குப் படிப்பித்தீர். ஏற்பத்திலும் இவ்வது நலமென்றதன் உண்மையை நான்நினைத்தும் விளக்கிக்கொள்ளாதிருந்தும் இன்றளவில் எனக்கு வேளித்துப்போயிறென்றான். வறியவர்களுக்கு நன்மைசெய்யும் பொருட்டேயன்றி மற்றும்படி நாங்கள் ஒருக்காலும் அவர்கள்கிட்டப் போகக் கூடாது.

அமேரிக்காக்கண்டத்திலுள்ள குடிவேறியர் காட்டும் நன் முன் மாதிரியை எல்லாரும் வியந்துகொண்டு பாவனைபண்ணப்பாருங்கள்.

அமேரிக்காக்கண்டத்திலுள்ள மேன் தேசத்தைச் சார்ந்தபாத் என்ற சிங்காரமான நகரியார் இற்றைக்குச் சில வருஷங்களுக்குமுன்னே மதுபானம்பண்ணைதொழிந்தார்கள். ஆகிலும் இரண்டு முன்று சாராயம் விற்றதற்குக் கடைகள் துப்பியிருந்தன. சில குடியரும் ஒட்டித்தப்பியிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க, மதுபானம்பண்ணைதப்படிக்குக் கர்வலானிகளாயிருந்தவர்கள்தானே சற்றே பராமுகம் பண்ணினபோதோவேன்றால், ஒரு குடியுடைய புத்திக அங்குள்ள கடைகளுக்குப் போக்தவரவரப்பண்ணிக் குடித்துக்கொண்டிருந்ததைக் கவலானிகள் அறிந்து சனங்களைல்லோருடைய கவனத்தையுந் தூண்டுவதென்கவணையிப் புது முயற்சிகொண்டு இதைக் குறித்து அங்குள்ள சாராயக் கடைகளொன்றில் ஒருநாள் வைகறைப்பொழுதிற் சம்பாஷணைபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். கடைக்காரன் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சேட்டைபண்ணி,—இவர்களென்னென்ன செய்தாலும் நான் அவை எல்லாவற்றையும் ஒரு காரியமென்று எண்ணவில்லை—ஏனென்றால், எனது வாயம் யாதொரு சேதமில்லாமல் பத்திரமாயிருக்கின்றது எனச் சொல்லி அவ்விடத்திலுள்ள பெருங் குடியணைச் சுட்டிக்காட்டி, "ஓய், நான் உம்மிடத்தில் ஜம்பது இறைசால் வாங்குவேனென்றும், வேறொருவனைப் பார்த்து, ஓய், நான் உம்மிடம் நார்பதனைசாலையைக்கொள்ளுவேனென்றும், மற்றொருவனைப் பார்த்து, ஓய் தம்பி, உம்மிடம் முப்பதிறைசால் வாங்குவேனென்றும் இவ்விதமாகக் குழுவரவிருந்த ஒவ்வொருவனையும் நோக்கிச்சொன்னான். இதைக் கேட்டவுடனே அப்பெருங் குடியனுக்கீர்த்துடனெழும்பித் தன் சீரலிருந்த பிறற்றொப்பியை எடுத்துப் பலபந்தமாய்த் தரையிலெறிந்து கடைக்காரனைப்பார்த்து, நியாவதமற்றுமெந்தச் சாராயக்கடை

க்காரனாவது இன்னுதுவக்கமாக என்னிடத்திலேருதுட்டும் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டீர்களென்கக் கூடியிருந்த அவனவரும் இவருடைய பேச்சிலேவொப்புட்டு முற்றும் மதுபானத்தை வெறுத்து விடுவோமென்று உடனே அடைமானம்பண்ணி அடுத்த கடைகளுக்குத் தீர்த்தீரளாய்ப் புறப்பட்டுப்போய் பிரிவுபிரிவாய்த் தாங்கள் செய்தசெய்கைகளைக்கூறி வேறுஞ் சிலரைத் தங்கள் வசமாக்கினார்கள்.

இன்னுஞ் சிலர் இதுகாரியத்தையிட்டே ஆலோசனைபண்ணிக்கொண்டிருக்குந் தருணத்தில் சாராயக் கடைக்காரன் ஒருவன் புலித்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு ஒருசிறப்பான இரத்தத்தில் ஏறிச் சவாலுபோகிறதை அவர்களிலொருவன் கண்டு சொன்னதாவது, பாருங்கள், ஏ யீ. என்பவன் அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு சிறப்பான குதிரை பூண்டிடிக்கும் இரத்தத்தையும் தானுடுத்திருக்கிற நேத்தியான உடுப்பையுங் காட்டிக்கொண்டு உலகாசமாய்ப் போகிறான். தோம்! பாரும், பாரும், நீரும்நானும்ல்லவோ, இவரிப்படிக்க குசால்பண்ணை ஏதுவாக்குகிறோம். நாங்களோ அதையிட்டே அழுக்குகிறநேத கந்தைத்தனை களைக் கட்டியிருக்கிறோமென்றான். இப்படியே, ஒருவரைபொருவர தைரியப்படுத்த, மற்றநாளாந்தத்தில் ஏறக்குறைய அந்நகரியிலுள்ள ஒவ்வொரு குடிவேறியனும் குடியாத பகுதியாருடனே சேர்ந்துகொண்டதாகத்தெரியவந்தது. அந்நேகாலமாக, சாராயக்கடைக்காரரைச் செல்வப்படுத்திக்கொண்டு வந்தவர்களோவென்றால் அவர்களுக்குவிதரோதமாகத் தீரும்பி, இவர்கள் சாராயமுதலிய மயக்க வஸ்துக்களைவிற்றதிலே அந்நகரியாருடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிற்களென்று அவர்களுக்குவிதரோதமாகக் கோட்டிலே பிரதானிகளையெற்படுத்திக் கோட்டார்முன்னே ஒப்பண்பண்ணக் கூடாத காரியத்தை ஒப்பணயாகக் அவர்களைக்குற்றத்துக்குந்ண்டனக்குமுளராக்கினார்கள். சாராயக் கடைகளைல்லாம் ஒரேவரத்துக்குள் பூட்டப்பட்டன. முன்னொருமுறை சிறப்பான இரத்ததின்மேலேறிக்கொண்ட சுவாரிபோன கடைக்காரனுடைய கடையும் பூட்டப்பட்டிக் கொஞ்சநாட்சென்றபின் ஒருஇராத்திரியிலே தேவச்செயலாய் நெருப்புப்பற்றிச் சீக்கிரமவந்துபோனாலும் சாராயப் பிப்பாக்களை அடைத்துவைத்திருந்தபுறங்கள் தட்டுப்பட்ச சாராயம் தரையற்றசீந்தின.

ஒருசாராயக் கடையென்குதல் ஒரு மதுபானியென்குதல் அந்நகரியில் இல்லாதபடிக்கு எழுப்பதலுண்டானது. அங்கீர்த்த மற்றும் நகரிகளுக்குச் சென்று, அங்குமதிக மனப்பாக்கியமான பெறுபெறுகளை உண்டாக்கிற்று.

NATIVE EVANGELICAL SOCIETY

The Native Evangelical Society connected with the American Mission, will hold its Annual Meeting at Batticotta on Friday A.M. the 15th inst. when the Report of the Secretary will be read, and statements made of their labours by the Agents of the Society. A general attendance of the subscribers and friends of the Society is requested.

S. PAYSON, Secretary.

சுவிசேஷி சங்கம்.
யாழ்ப்பாணம் அமரிக்கன் மிசியோனைச் சேர்ந்திருக்கும் ஊர்ப்பிறந்தவர்க ள் வைத்திருக்கிற சுவிசேஷிசங்கத்தின் வருடாந்தக்கூட்டம், இந்தமாசம், டிசம்பர் 15 தேதி வெள்ளிக்கிழமை முன்னேரம் வட்டிக்கோட்டையிற் கூடப்படும். அத்தருணத்திலே சங்கத்தின் வருடாந்த இரப்போடுத்து எழுத்துக்காரியஸ்தைவால் வாசிக்கப்படும். மேலும், அந்தச்சங்கம் இப்பொழுதாயத்திய முயற்சிகள் இன்னிணவென்று அறிவிக்காரியக்காரரால் அறிவிக்கப்படும். ஆதலால், சங்கத்தைத்தாபரிக்கிறவர்களும், மற்றும் அநுசாரிகளும் அவ்விடம்வரக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

S. PAYSON, எழுத்துக்காரியஸ்தை.